

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

КОНЦЕРТИ ВІННІПЕГСЬКОЇ МАНДОЛИНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

Монтреал, Кве.

Дня 19 серпня ц. р. загощила до Монтреалу Дівоча Мандолинова Орхестра з Вініпегу та дала два великі й успішні концерти. Монтреальське українське робітництво з нетерпеливістю очікувало цього щасливого дня і такі чекалися. Перший великий і успішний концерт Дівочої Мандолинової Орхестри дала 19 серпня в Степалі селі. Концерт було проголошено на 8:30 вечора, а публіка вже почала йти до сали в 7-й годині вечера. Кожен спішився, щоб зайняти місце для себе і хто показався скорше, той не казав, бо хто прийшов пізніше, той мусів стояти.

На цей концерт прийшли не лише українці, але було багато публіки інших національностей як Англія, Франція, Росія і Польща. Були робітники і робітниця, багато було інтелігенції. Всі хто лише цікавився українською музикою, пієсно та культурою, прийшов послушати її чарівно-гармонійної мелодії.

Куртина піднеслася в 8:30 і на сцені показалося 16 українських дівчат-мандолиністок в українських одягах. Публіка привітала орхестру грімкими оплесками. Я не буду описувати кожну концертну точку, але скажу загалом, що концерт відбувся дуже гарно та успішно. Програма концерту була велика та різноманітна, яка своїми чарівними співаними та мелодіями вразувала в душу кожного слухачеві. Я ще не був на однім концерті, щоб підчас кожної концертної точки було так тихо в селі, а по скінченню кожного номеру зала сама греміла довготривалими оплесками.

В останній концертній програмі т-ка Николачук в імені дівочого відділу Жінсекції передала критично трояк в дарунок мандолиністам за їхню ширшу працю на освітньо-мистецькій полі.

Концерт закінчився пів до одинадцяти години, а публіка не хоче вставати з крісел. Кожній не міг пропустити набуватися цим концертом.

Концерт в Принс-Артур селі.

Другий концерт Дівочої Мандолинової Орхестри відбувся 20 серпня в Принс-Артур селі та з великим успіхом. Ше сему годині не було, як публіка почала йти до сали. В 8-й годині вечера Принс-Артур селі була вже набита по самі беріги. Куртина піднеслася в годині 8:30.

Концерт почався грою в співом "Дитячого Інтернаціоналу". Після цього голова відділу ТУРФДМ т. Кревчук представив публіці мандолинову орхестру, щоб подорожі і її завдання. Публіка вітала орхестру грімкими оплесками. Коли орхестра грала й зарозуміла всі мандолиністки співали хором "Ей ухнем", то в селі стало дуже тихо і здавалося, що крім мандолиністок нікого тут нема.

Після скінчення гримлять бурними оплесками до тих, доки з сцени пізно орхестра знову не повторила.

Щи два концерти були одні з найкращих і найцікавіших в Монтреалі. Деже гарно поплилася в концертних виступах товаришки К. Пацюк і Сола Калусня в дуєт з "Запорожжя в джунглях". Товаришка А. Гіада знаменито виконала "Тропаки", та т-ка М. Харина і С. Калусня розвеселили публіку своїми гумористичними гарними куплетами.

Цим разом в останній концертній програмі т-ки Рівенко і М. Коберник від імені українського відділу Лиги Комуністичної Молоді передали в дарунок мандолиністам великий вінок з живих квітів. Посередній вінок відноситься до трави, а на траві вироблений з трояк СЕРПІ МОЛОТ.

Під грімкими та довготривалими оплесками передала вінок орхестрі — т-ка М. Коберник завила: "Товариші й Товаришкні! Позвольте мені від імені українського відділу Л.К.М. передати вам ширий та гарний привіт за вашу ширшу освітню-культурну працю, як також прийміть цей подарунок від нас".

Після цього т-ка М. Біляська передала палкий привіт від Центрального Комітету Секції Молоді від вініпегського відділу С.М. ТУРФДМ. Ті гарні і палкі слова вразили в душу кожного слухачеві, а головним тим батькам і матерям, які бажали, щоб і такі діти діставали таке ширше і чесне робітниче виховання.

За цим виступив на сцені т. Кобзей і передав ширший товаришський привіт від Центрального Комітету ТУРФДМ від Головного Заряду Р.З.Т. від ЦК Жін-Секції. Знову гримлять оплески і знову стає радісно та весело на душі.

Тов. Кобзей короткою палкою промовою заступав культурно-освітню працю ТУРФДМ, як у нему вибувають мовадь в дитячих школах та у своїх організаціях. Вказав також на напад ворогів, що дітей свідомих робітників називають "червоними собаками". Та ці напади додають нам ще більшої захоп до праці. Промову т. Кобзей публіка привітала бурливими оплесками.

Концерт закінчився українськими народними танками. По концерті відбулася спільна товаришська вечеря, в часі якої з промова виступали т.т. Варанчик, Гіада, Корваський і Кобзей.

21 серпня орхестра мала два виступи у великому міському театрі — "Palace Theatre" перед чотиридесятною публікою — з великим успіхом.

Бажано Дівочій Мандолиновій Орхестрі ще-сли-во-ті до-ро-гі!

Валентин.

Віндзор, Онт.

Вінніпегська Дівоча Мандолинова Орхестра загощила з черги до Віндзора, Онт., щоб розвеселити своїми чудовими піснями й музикою місцеве робітництво у Віндзорі й Форд Сіті. Концерт цієї орхестри отаме довго в мислях споминах кожного, що дійсно любить спів і музику.

Вже в годині 8-й вечера сали, в якій відбувався концерт, зачала наповнюватися різноманітною публікою.

В год 8:15 піднеслася куртина, на сцені сиділи півколом мандолиністки, яких публіка привітала грімкими оплесками. А далі заговорили струни й полився спів — чарівний, пориваючий, переможний, немаче могутні акорди весни, перед якими вступає ледовий холод упередження, а натомість кожне живе людське серце насторожується одним обнаділим поривом, що нахолодить свій вислів в грімких оплесках після кожного виступу.

А пісня й музика не вможають, вони немов філами передвимаються одна в другу, минаючи настрій й зливаючись разом в живу різноманітну мелодію тонів і звуків і підіймаючи невидиму бурю почувань в серцях слухачів, яка відбивається стихійно в грімких оплесках.

А що ж публіка? — Вона — як і в усіх інших місцевостях, була переможена, а рівночасно з тим щаслива й вдячна за те, що хоч на хвилину від неї пропало журю, нудьгу й всі інші буденні турботи, а в душу її вліло порив і бажання кращого життя.

Концерт в Форд Сіті, Онт.

Коли я доходи до МекГрегор школи в Форд Сіті, де мав відбутися другий концерт вінніпегської мандолинової орхестри, я здала побачив образ, який нагадував мені старокраєвий "вєсїкдєнь". Десяти чоти-

рома дорогами, що ведуть до цієї школи, котилися дари людей — старих і молодих, що спішили на концерт.

В синах побачив я довгий ряд перед каскою, а в селі зайняті майже всі місця.

Тут побачив я відразу, що публіка в Форд Сіті не виключно саме робітництво, що завчасу спішить на концерт.

В селі майже самий пролетаріат: худі, оборвані й виснажені тяжкою працею обличчя робітників.

Від організованих робітників виступ орхестру т. Отвіновський, якому вє публіка вторує оплесками.

Радість настрою видимо відчувати наших дорогих гостей, в яких обличчя немов свіщаються і вони з чуттям виконують мелодійні акорди "Овертюрки", "Щедрика", "Вечерниця" і багато інших.

З точками програми гармонійно я-кощо зливаються в палкі слова привіту т-ки Біляської й т. Кобзей.

Коли-ж концерт закінчився і завіса почала встатися в дівку, немов пробується зі сну й жаліла, що вже скінчилося.

Та ні, воно не скінчилося — а живе в серцях усіх наших пролетарів — мов невидим хвилюючий дивок, що все немов кличе нас до праці, до єдності й до боротьби за здійснення краси людського культурного життя.

Робкор.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Останніми часами нам пришло із східної Канади багато англійських рецензій про концерти вінніпегських мандолиністок, як також пришло з різних місцевостей рецензії англійських газет на концерти інших мандолиновоїх орхестр та українських народних танків. Ми вдячні нашим робкорам за присилання нам таких рецензій й просимо далі присилати, зазначаючи виразно назву газети й дату, або найкраще витисати назву газети разом з датою, прислати до нас разом із рецензією. Але ми на цьому місці одночасно заявляємо, що містити всіх цих рецензій в "Укр. Роб. Вістях" не будемо, хіба деяку з них у винятковому випадку. Коли-ж ми хотіли містити всі ці рецензії в "Укр. Роб. В.", то треба було-б одну сторінку газети друкувати в англійській мові, поминувши те, що не цікаво не практично. Тому ми більше англійських рецензій не будемо містити, хіба у ваажних виняткових випадках.

Редакція.

ЛЕКЦІЇ ТОВ. М. ПОВОПИЧА.

Бренфорд, Онт.

В неділю, 24 липня ц. р. відбувся в Брендфорді, Онт., цікавий вліт т. М. Поповича про загальне положення в СРСР і в тих капіталістичних країнах, які він знайд підчас своєї подорожі до Радянського Союзу.

Вліт тривав 3 години; змісту його не буду подати, бо він вже був поданий перш на сторінках "УРВ". Але скажу тільки те, що присутні були дуже вдоволені з влітучу і понад все вдоволювали собі діточі садки й асєлка, які сьогодні тисячами існують вже в СРСР для охорони й виховання робітничих дітей. Деякі говорили між собою: "Колі-ж то вже й ми дождемося тих діточих садків!"

Лише наші противники з патріотичного табору, які на влітчі не були й нічого не чули, не перестали ніколи молоді звиками, не розуміючи сами, що мєлять.

Другого дня після влітучу вони поширили погодошко, буди-то т. Поповича "арештовано". — Годі-ж! Куди — все хліб на умі, а нашім патріотам все вивожеться як-то нас "ареш-

туть", "депортують" і т. ин., вилікаючи тим своє побочне бажання супроти невідомого їм робітничої організації й її ширих працівників.

Що-ж, від петлюрівських погромців, які скрізь повиять погану службу поліцейських шпіонів та доносників і там, де можуть, засилають тиски свідомих українських робітників і селян в польські табори й під шибениці — годі щось ліпшого сподіватися. Але свідоме робітництво на це не звачає, але робить свою роботу для добра працівників.

Робкор.

Вєст Форт Вєліам, Онт.

В неділю 14 серпня ц. р. загощи до нас т. М. Попович і того самого дня вечерам вилікав лекцію в Укр. Роб. Домі про життя робітників і селян в СРСР і в порівнянні до їх положення в капіталістичних країнах Франції, Німеччини й Італії.

Говорив т. Попович про кожну з цих країн зокрема на основі своїх особистих спостережень підчас переїзду через них.

Займав буде подати тут весь зміст цієї промови, бо про це вже писало багато разів. Здаєть тільки про деякі найбільше ваажні моменти з його близько 4-годинної лекції.

В селі Радянським Союзом культурне будівництво поступє великими кроками вперед, а в цьому будівництві бєрє участь не лише місто, але й село значне вивлять ширше більше змєлянь, щоб приспособитися до нових умов економічного й культурно-освітнього життя міста. Радянська влада, очевидно, де на зустріч ним змєляням, даючи селу вську можливу поміч.

Всі гауди мистецтва займають в Радянському Союзі перше місце і стоять сьогодні на вишюму урєвнї, чим

в "культурних" західно-європейських країнах.

Шкільництво, а з ним і загальна освіта серед працівників мас розвивається неймовірно швидко темпом. Індустріалізація в зв'язі з електромеханікою цієї країни невдовзі будуть довершити фактами. Радянський Союз сьогодні самий вже буде для себе машини, трактори, мотори і т. ин., і не потребуватиме вже небагато зовсім ніяких машин з-закордону.

Робітництво по містах почуває себе ширше, а не дєлякєй той час, коли й робітник сєрпа на сєлі дорівнює під кожним зглядом своїм товаришів-робітників мєлєтє в мєстї.

Справа навчання й виховання молодого покоління в Радянському Союзі поставлена зараз багато краще, чим в усіх капіталістичних країнах.

Тому й не диво, що все робітництво й сєльськоє СРСР стоїть твердо при своїй владї і готові, коли треба буде, боронити свою країну й свою владу хоч-би й до загину.

Після лекції т. Поповича можна було почути від небагато робітників висловлювання про захоплення ним новим життям і культурою в СРСР.

В. Глуханюк.

Форд Френсєс, Онт.

Дня 15 серпня ц. р. загощи до нашого містєвості т. М. Попович і того самого дня вечерам дав влітучу в Укр. Роб. Домі, про свій побут і враження в Радянському Союзї.

Мислює українське робітництво мало воно прибуло на цей влітучу, щоб почути дієву правду, як живуть і сподірають народи в першій у світі робітничо-сєльській державї.

Повну на сценї т. Поповича публіка привітала довготривалими оплесками. Тов. Попович на вступі свого влітучу передав привіт від уряду Радянської

України (гучні оплески), а в дальшому гучно свої промови розповів широким про те все, що він бачив і про що

наочно переконався за час свого перебування в Радянським Союзї. Зокремє т. Попович розповів про враження, які він вніє в капіталістичних країнах, через які він мав нагоду переїздити, діючи до Радянського Союзу й звідти назад.

Порівняючи урєвнє життя робітників і сєлян в Радянським Союзї і в капіталістичних країнах, т. Попович сказав, що в Радянським Союзї робітники і сєляне є дійсними господарями своєї країни. А в капіталістичних країнах робітники і сєляни є лише як знаряддя праці на капіталістів. Та все-таки є вигляд, що в недалекій будучинї робітники і сєляне капіталістичних країн плають і собі за цим приємно і встановлять такий лад у своїх краях, як це зробили робітники і сєляне Радянським Рєспублїк.

На закінчення свого влітучу, т. Попович закликав присутніх, щоб вступали в ряди організованих робітників, бо лише з організованим способом можна здобути кращий лад на світї.

Присутні з захопленням слухали влітучу, а по скінченню ставили різні питання, на які т. Попович вдовольно відповідав. По вичерпанню питання, т. Попович проголосив кінець влітучу й присутні задоволені розійшлися додому.

Тов. Попович отаме ще до другого дня в сій місцевості. А на другий день, сєбєтє на 16 серпня, щоб попути присутній на мєстї шкільних дітей. По попути товариш знову на спеціальних зборах відділу Секції Молоді. Пізніше говорив на зборах відділу Жіночї Секції.

Того самого дня вечерам були скріані спільні збори всіх наших організацій, на яких т. Попович дав вка-

зівки, як працювати в організаціях, щоб дати гучний успіх. По закінченні зборів членство потрапило т. Поповича в членство збілку на захід Канади. Пізньо нічого кількох членів впровадили в членство на стацію, бажачи йому доброго успіху в дальшій подорожї.

Робкор Поштар.

ПІКНІК В КОРИСТЬ В.О.К.

Лєтбридж, Алта.

На заклик ЦВК ТУРФДМ, щоб повести кампаню за придбанням фонду для В.О.К., який має розпочатися 1 листопада ц. р., українські організовані робітники й робітниця, що гуртуються при відділі ТУРФДМ в Лєтбридж, влаштували пікнік і весь чистий прихід в сумї \$60.00 примичили на више згадану цєль. Гроші вилікало впрєст на руки ЦВК.

Участь у влаштуванні пікніку брали відділи ТУРФДМ, Р.З.Т. і Жінсекції спільно.

Було-б добре, коли-б і другі відділи, котрі ще до цього часу нічого не зробили для цієї справи, постраляли влаштувати по одному підприємствї в користь В.О.К., щоб ЦВК на 1 листопада мїг сємє розпочати своє завдання, яке наложено на нього останній Вєскравий Зїзд ТУРФДМ. В. Йоїа.

СПРОСТУВАННЯ.

Дромгелєр, Алта.

Догла Адамїстрєтє "УРВ" в числї 99 "Укр. Роб. Вістей" зайшла помилка відносно суми аліаментного приходу з підприємства на Вишій Оєвітній Курє в Дромгелєр, Алта., а саме: подано було суму чєстєго приходу \$55.40, а мєстє бєтї \$55.70.

П. Макає, секретар.

ВІННІПЕГСЬКА ДІВОЧА МАНДОЛИНОВА ОРХЕСТРА ВІДІЛУ Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ДІМ.

Після двомісячної дуже успішної подорожі по східній Канаді, де дала 73 концерти, орхестра вертає до Вініпегу в суботу, 3. вересня в годині 8:15 вечерам на "Юніон стейшн". Впрєст із стації орхестра прибує до Укр. Роб. Дому, де з нагоди її приїзду відбудеться товаришська забава.

В понєділок вечерам, 5. вересня (на лєйбор-дєй) орхестра дасть в Укр. Роб. Домї величавий концерт і тим запершить свою велику концертну подорож. Початок концерту в годині 8:30 вечерам точно. Приходить громаднї й вчасно. Вступ для дорослих 25 центів, а для дітей 10 центів.

АПТОН СІНКЛЕР.

МЕНЕ ЗОВУТЬ ТЕСЛЕЮ.

Повість про друге пришествя.

(Переклад з англійського Євген Каснякєво.)

(Продовження.)

Мої почуття нагадували мені почуття хорого, коли йому вертєтьє: немов би я заблудився в пустелї злиднів, калїцтва й мук. Д я добре зрозумів Тєслє, коли він, вхопившись руками за голову, простогнав:

— Тут так багато праці і так мало працівників. Молїтьє Богонї, щоб він прислав нам людей на поміч!

Повернувшись від Сїмона Карліна, він привів з собою й життя його, зшєну від пропаєніцї. Так само сшєтїв він допомогти й "товаришєві" Ейбєлєві, одному з тих, кого я зауважив учора на мїтїнговї. Він мав безнадїєтє кєпський вигляд, а був секретєрєм соцієлістичної організації Вєстєрн-Сїті. Я знав, що в мїстї є трохи соцієлістїв — так само, як є й убогї людє — але я ніколи нї одного з них не бачив, і тому Ейбєлє мене зацікавив. Він був правник; це може викликати увагу вертєтєї й добре одягєної особи, але-ж соцієлістичні правники, мабуть, не з цього сорту людєй. Товариш Ейбєлє був соромязлива й похолодїва людина, з довгим чорним волосєм, що спадало йому на вуха, а подекоди й на очї. У нього було чистє й живе обличчя, а голос його був трохи журливий і приємний. Одгнутий Ейбєлє був у чорній сурдуд, колись призначений для недєля; але-ж ношено його було вже рокїв з двадцять,

бо він уже аж позелєнів на комїрі, на вилогах і на пєтєлях до гудзїкїв.

Контєрє товаришка Ейбєла, а разом і його житє, мїстїлася неєдалєчко звїдєнє до другої повєрєї над бакалїєноє крамїєцєю. Тут же була й неєвеличка сєлєя, дєсєхїдїлєся на зборнї соцієлістї. Шо суботнї у вєчєрї Ейбєлє з двома чи трома своїми прїятєлєми влаштуєвали мїтїнг на Вєстєрн-сїтєйськїй вулицї, роздаєвали агїтєтєційнї лєтєучкї і потрєху продаєвали брошурї й кнїжкї. Колись, як розказав він Тєслє, він мав у своїй контєрї дуже багато лїтерєтури вського сорту, майже на двї тїсєчї долєрїв, але перед кількома мєсєцєями її йому понїєєно Бєндєю сєлє-сєлдєт, з кількома полїєменєми й шпїєкєми на чолї, надєтїла на контєрє, нагнавши холоду на його-жїтєку й дїтєй. Вони вїлємали дєврї і покєдїлє все, що було на полицїх і в стєлах, на пїдлогу. Потїм вони вїєвєзїли на бєндєює всю лїтерєтуру в полїцїю, але, не знайшовши в нїй нічого протїзаконного, через два чи трї тїжкї повернулє назад.

— Але-ж попуєвалї й так, що не можна продаєвати! — втєрївся Дєйємє. — Бїльшє частїну її вїготєवलєно на кредїт. І як ми тепєр заплєтємо за нєї?

Дєйємє, як вїднєю, був теж соцієліст, тим часом, як Корвськїй і його прїятєлє Карлін обстоєвали еконїмїчний рух. Отже, рєспєчєлася дїскусїя про "тактїку". Тєслє-ж стєновив питання, щоб зрозумїтї рїжїєнцї в їхньому свїтоглядї. Тут Корвськїй виклїкає з хєтї. Повернувшись він з повїдомлєнєм, що здалось йому дуже поважним: що сусїдєвєтє очїкує Джон Колвєр; він запїтєє, чи не можна йому побачїтїся з Тєслєю.

— А хто такий Джон Колвєр? — спїтєв прєрок.

Пїмєу пояснїли, що Колвєр — небєзпєчнїй агїтєрє; тепєр його прїсудєно на 20 рокїв вїзнїцї, але вїпушєно під заклад, докї апєляцїє не прєїдєє через Найвїщїй Суд. Колвєр був з "аї-дєблє-дєблє"; добре вїдомий як один з їхнїх поєтїв.

— Він думєє, що вам не будє до вїдєбнї зустрітїтїся з ним, бо колї шїгнї доводїтьєся про це, то уїжїутьєся й за вамї, — закїнчїв Корвськїй.

— Я бєлєакє з усіма, — сказєв Тєслє. — Моє найперше дїло — бєлєакєтї з людєми.

Отже, через кількє хвїлїн страшний Джон Колвєр уже був у хєтї.

Колись я читєв у "Таймсї" справозданнє з прєцєсу цїх "аї-дєблє-дєблє". На сїдї були вони дуже нахєбнї, доведєно було їхню вїну в бєзлїчї дїєлївнї і на пїдставї закєну протї сїндїкєлістїв засудєно на 14 рокїв дєржавнї вїзнїцї. Нєпотрїбно й додєватї, що нїкого з цїх одчєйдушнїх людєй нїкогї я не бачив, але-ж я майже шїкєю рєсно увчєв єобї, як вони мєлєть вїглядєтї: нєпрїємнї й брутєлїнї створїєннє з скрївлєннєм ротом і нєпєвнїми очїма. Такє вражєннє склєлось в мєнє шє й тому, що я разїв зє двє бачив їх такуєм в кїнемєтєграфїчнїх картїнах. Тепєр же я вперше зустрієсь з однїм з нїх і здїєвуєєся: це був юнак з одєрвєртїм і весєлїєм облїччєм, рєжєвими шєкєми і прєгарнїми бїльсुकчїми зубєми.

— Товариш Тєслє! — гукчєв він, вхопивши

прєрокє за обидїє рукї, — Ви наш давнїй прїятєлє, хоч мєжє й нє знєтєє щогє. Ми не рєз вїпєвалє за вас у своїх нєтєрях.

— Спрєдї? — спїтєв Тєслє.

— Я такї дїєсно не мєв бї прєва зустрїчєтїся з вамї, — говорїв далї Колвєр. — За мїню вєсь час бїгають, а вї-ж знєтєє, що мєя орєнїзація є позє закєном, нєлєгєлєна.

— А чомє-ж вєнє позє закєном?

— А кєжуть, що ми пєлїчїм слїбї полї й на фармєх, забївємє мїднї цївчїх в мєловї дєрєва, пєуємо тартакї, то-щє.

— Нєвжє-ж вї таке рєбїтє?

Колвєр весєло зарєгєтєвє:

— Ми рєбїмо цє так само частє,